

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีราคาหุ้นหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กรณีศึกษา พ.ศ. 2554-2563

Economic Factors Affecting Stock Market Index of Thailand, case
studies, 2011-2020

นายปนิช แสงอำไพ

สาขาวิชา การจัดการการเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประเทศไทย

ผู้รับผิดชอบบทความ

Panith Sangamphai

E-mail : Panith.sangamphai@gmail.com

Finance and Banking, Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding author

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย (1) เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจไทย (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) , ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ (DJI) , การเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP) , ดัชนีค่าเงินดอลลาร์สหรัฐ (DXY) ว่ามีความเกี่ยวข้องหรือส่งผลกระทบต่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทย (SET Index) อย่างไร ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำการเก็บชุดข้อมูลลักษณะทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่ระยะเวลา 10 ปี ย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554-2563 ชุดข้อมูลจะทำการเก็บเป็นรายไตรมาสรวมทั้งหมด 40 ไตรมาส เครื่องมือในการคำนวณ SPSS โดยการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitively Analysis) โดยศึกษาและวิเคราะห์จากผลการคำนวณในรูปแบบของสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูล (1).ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ก่อนนำไปวิเคราะห์ โดยการคัดเลือกตัวอย่าง (Observation) ที่สามารถใช้วิเคราะห์ได้ โดยตัวอย่างที่จะวิเคราะห์มีตัวแปรที่สมบูรณ์ครบถ้วน และในแต่ละตัวแปรจะต้องไม่มีความผิดพลาด หายไปของข้อมูล เนื่องจากถ้าหากใช้แบบจำลองที่ต้องการตัวแปรที่มีค่าเป็นศูนย์จะไม่สามารถทำได้ (2). เมื่อตรวจสอบข้อมูลเสร็จแล้ว จึงทำการป้อนข้อมูลในคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมทดสอบทางสถิติ (3). ดำเนินการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Multiple Regression Analysis และเทคนิคการเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการความถดถอย

ผลการศึกษา พบว่า ตัวแปรอิสระต่างๆ สามารถอธิบายถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ร้อยละ 64.40 อีกร้อยละ 35.60 เกิดจากปัจจัยอื่น โดยตัวแปรอิสระมีค่านัยสำคัญที่ 0.05 คือ อัตราผลตอบแทนพันธบัตร 10 ปี (BOND 10 Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 3.382 สามารถอธิบายได้ว่า หากการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนพันธบัตร 10 ปี (BOND 10 Y) เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย จะทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET) 3.382 หน่วย ในทิศทางเดียวกัน

ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ (DJI) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 4.022 สามารถอธิบายได้ว่า หากการเปลี่ยนแปลงของดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ (DJI) เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย จะทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET) 4.022 หน่วยในทิศทางเดียวกัน

ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าปัจจัยที่มีการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนพันธบัตร 10 ปี (BOND 10 Y) และดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ (DJI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตรงตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้

ABSTRACT

Objectives of Independent research. (1) This is to study Thai economic factors. (2) To study the relationship of the consumer price index (CPI), Dow Jones Industrial Index (DJI), Gross domestic product (GDP), US Dollar Index (*DXY*) whether it is related to or affects the Thai stock market index (SET Index) In this study, the secondary data set for 10 years from 2011-2020 will be collected on a quarterly basis for a total of 40 quarters in this study. SPSS by Descriptive Statistics and Quantitative Analysis (Quantitively Analysis) by studying and analyzing the calculation results in the form of Multiple Regression Analysis.

Data analysis (1). Verify the accuracy of the information before being analyzed by sample selection (Observation) that can be used for analysis. The samples to be analyzed had complete variables. and in each variable there must be no errors lost data Because if using a model that requires a variable with a zero value, it will not be possible (2). therefore enter the data into the computer Using a statistical testing program (3). The statistical analysis was performed using Multiple Regression Analysis and the technique of selecting independent variables into the regression equation.

The results showed that the independent variables Can explain the economic factors affecting the SET Index (SET Index) 64.40%, the other 35.60% caused by other factors The independent variable had a significant value of 0.05, meaning the 10-year bond yield (BOND 10 Y) had a coefficient of 3.382. If the change in the bond yield of 10 years (BOND 10 Y) changes by 1 unit, it will affect the change of Stock Exchange Index (SET) 3.382 units in the same direction. The Dow Jones Industrial Average (DJI) has a coefficient of 4.022. If the change in the Dow Jones Industrial Average (DJI) changes by 1 unit, it will affect the change in Stock Exchange Index (SET) 4.022 units in the same direction.

Hypothesis test results found that economic factors affecting the stock market index of Thailand It was found that the changing factors of the 10-year bond yield (BOND 10 Y) and the Dow Jones Industrial Average (DJI) were related in the same direction as the Stock Exchange of Thailand (SET Index). The 0.05 level satisfies the established hypothesis.

1.ชื่อเรื่อง

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
กรณีศึกษา พ.ศ. 2554 -2563

[Economic Factors Affecting Stock Market Index of Thailand, case studies, 2011–2020]

2.ความเป็นมาและความสำคัญ

การออมเงินและการลงทุนในปัจจุบันมีหลากหลายทางเลือก ซึ่งได้มีการพัฒนาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน หนึ่งในการลงทุนที่คนส่วนใหญ่ให้ความสนใจคือการลงทุนซื้อหลักทรัพย์หุ้น อาจเพราะคาดหวังราคาของหลักทรัพย์ที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคตและอัตราเงินฝืนผล การลงทุนผ่านบริษัทหลักทรัพย์ไทย (บล.) ผู้ลงทุนสามารถเลือกลงทุนในหลักทรัพย์รายตัวที่สนใจได้ โดยส่วนใหญ่ผู้ลงทุนจะทำธุรกรรมได้เองผ่าน application หรือ website ของ บล. ซึ่งจะเหมาะกับผู้ลงทุนที่มีประสบการณ์ลงทุนอยู่แล้ว โดยมักมีค่าธรรมเนียมขั้นต่ำในการทำธุรกรรม และเงินลงทุนเริ่มต้นส่วนใหญ่ที่ 1 แสนบาท โดยหากขายหลักทรัพย์และเปลี่ยนเป็นเงินสดในปีเดียวกันจะต้องนำมำคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทั้งนี้ประเภทสินทรัพย์ที่ลงทุนได้มี หุ้น บอนด์ หน่วยลงทุน เงินฝาก สัญญาอนุพันธ์ในตลาด Exchange (ธนาคารแห่งประเทศไทย , 2563)

จากภาพแสดงกราฟแสดงมูลค่าการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2001 – 2021 จะเห็นได้ว่าดัชนีตลาดหลักทรัพย์มีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่เป็นแนวโน้มขาขึ้นเรื่อยๆ นั้นแสดงว่ามีผู้ลงทุนทั้งรายย่อย รายใหญ่ สถาบันการเงิน กองทุนได้มีการลงทุนในกลุ่มบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งในแต่ละปีจะมีปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงมูลค่าหลักทรัพย์อย่างต่อเนื่อง (พรทิพย์ กองชุน, 2021) โดยในช่วงที่เกิดวิกฤตโควิดมีหลายปัจจัยที่ทำให้นักลงทุนเกิดความกลัวในการถือหลักทรัพย์หันไปถือเป็นเงินสดมากขึ้น นักลงทุนจึงขายหลักทรัพย์ออกมาเป็นจำนวนมากทำให้ราคาของหลักทรัพย์ไม่สามารถคาดคะเนด้วยเหตุผลหรือปัจจัยพื้นฐานได้ ราคาของหลักทรัพย์ในสถานการณ์วิกฤตจึงมิได้สะท้อนมูลค่าที่แท้จริงแตกต่างจากในสถานการณ์ปกติตามที่ทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Market Hypothesis: EMH) เชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงราคาหุ้นจะเป็นข้อมูลสะท้อนข่าวสารอย่างสมบูรณ์หากการตัดสินใจซื้อขายหุ้นของนักลงทุนในตลาดตั้งอยู่บนพื้นฐานของการคาดคะเนด้วยเหตุผล (Rational Expectations) โดยที่ราคาหุ้นจะปรับตัวสูงขึ้นหรือลดลงอย่างรวดเร็วเมื่อมีข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ เข้ามากระทบอย่างรวดเร็วจนไม่มีใครสามารถทำกำไรได้เกินกว่าระดับกำไรปกติซึ่งเรียกตลาดทุนลักษณะนี้ว่าตลาดที่มีประสิทธิภาพ (Eugene, 1965 อ้างใน สมยศ กิตติสุขเจริญ, 2558) แต่ที่เหมือนกันคือในวิกฤตทุกครั้งดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ทั่วโลกเมื่อถึงจุด

ที่ราคาอยู่ต่ำกว่าจุดดุลยภาพที่ย่อมปรับตัวสูงขึ้นเพื่อเข้าหาจุดดุลยภาพ ตามทฤษฎีอุปสงค์และอุปทานในการกำหนดราคาหลักทรัพย์ (Jack Hirshleifer, & Glazer, 2005) เช่นในวิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ ที่ก่อนและหลังวิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ในปี ค.ศ. 2007-2009 ที่แม้จะได้รับผลกระทบแต่ก็สามารถกลับมาในระดับเดิมก่อนมีวิกฤตและสามารถทำจุดสูงสุด

ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับตัวลดลงในทิศทางเดียวกัน

ในช่วงไตรมาส 2 ปี 2563 ตลาดหุ้นไทยและตลาดหุ้นทั่วโลกฟื้นตัวจากการที่รัฐบาล และธนาคารกลางของประเทศเศรษฐกิจสำคัญๆ ใช้มาตรการทางการเงินแบบผ่อนคลาย มาตรการอัดฉีดสภาพคล่องเข้าสู่ระบบด้วยนโยบายผ่อนคลายเชิงปริมาณ (QE) อย่างต่อเนื่อง และมาตรการทางการคลังด้วยการเพิ่มวงเงินงบประมาณที่มีมูลค่าสูงอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับ สัดส่วนต่อ GDP ของแต่ละประเทศ เพื่อช่วยเหลือเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบจาก มาตรการปิดเมืองและพวงเศรษฐกิจ ในด้านปัจจัยราคาน้ำมัน กลุ่มโอเปกบรลูข้อตกลง ในการปรับลดกำลังการผลิต ส่งผลเชิงบวกต่อราคาน้ำมันและหุ้นกลุ่มน้ำมัน นอกจากนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงสู่ระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 0.50% อย่างไรก็ตาม การมีนโยบายให้ธนาคารพาณิชย์จ่ายปันผลระหว่างกาลและระงับการซื้อหุ้นคืน เป็นการชั่วคราว เพื่อสำรองเงินทุนรองรับปัญหาหนี้เสียที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต สร้างความกังวล ในด้านคุณภาพสินทรัพย์และส่งผลให้หุ้นกลุ่มธนาคารปรับตัวลงกดดันตลาด ในช่วงไตรมาส 3 ปี 2563 ตลาดหุ้นไทยปรับตัวผันผวนในทิศทางขาลง จากความกังวลต่อการระบาดระลอกที่ 2 หลังพบผู้ติดเชื้อในหลายพื้นที่ทั่วโลก รวมถึงการพบผู้ติดเชื้อจากผู้ที่เดินทาง เข้ามาจากต่างประเทศ และความคืบหน้าในการพัฒนาวัคซีนป้องกัน COVID-19 ที่คาดว่าจะล่าช้า ออกไป นอกจากนี้ ตลาดหุ้นเริ่มประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอุตสาหกรรมต่างๆ เมื่อเข้าใกล้ วันเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ซึ่งผลการเลือกตั้งจะส่งผลต่อทิศทางนโยบายต่างๆ ในการบริหาร ประเทศสหรัฐฯ และอาจส่งผลต่อแนวโน้มการลงทุนตลาดหุ้นทั่วโลก ประกอบกับมีความกังวลต่อ สถานการณ์การชุมนุมประท้วงทางการเมืองภายในประเทศ ดัชนีตลาดหุ้นไทยปิดที่ระดับ 1,237.04 จุด ณ สิ้นรอบบัญชี (ธนาคารกสิกรไทย , 2563)

ด้วยเหตุผลทั้งหมดนี้ ดังนั้นผู้วิจัยต้องการทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษา พ.ศ. 2554-2563 เพื่อเป็นประโยชน์ในการลงทุนต่อไป

3. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index)

4. สมมุติฐาน

1. ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) , ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ (DJI) , การเติบโตทาง เศรษฐกิจ (GDP) , ดัชนีค่าเงินดอลลาร์สหรัฐ (DXY) มีทิศทางเดียวกันกับดัชนี ราคาหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (PR) , อัตราผลตอบแทนพันธบัตร 10 ปี มีทิศทางตรงกันข้ามกับ ราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย)

5. ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย กรณีศึกษา พ.ศ. 2554-2563

ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2564 - ธันวาคม 2564

ขอบเขตด้านประชากร เก็บข้อมูลสถิติปัจจัยทางเศรษฐกิจและราคาดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย กรณีศึกษา พ.ศ. 2554-2563 โดยเก็บข้อมูลเป็นรายไตรมาส

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ จำแนกออกเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP) อัตราผลตอบแทนพันธบัตร 10 ปี (BOND 10 Y) ดัชนีดอลลาร์สหรัฐ (DXY) ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index) ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ (Dow Jones Industrials Index) และอัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)

ตัวแปรตาม คือ ดัชนีหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index)

6. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

แนวคิด โลกาภิวัตน์ทางด้านเศรษฐกิจ (Economic globalization)

โลกาภิวัตน์ทางด้านเศรษฐกิจคือการที่สภาวะเศรษฐกิจของโลกไม่เป็นอิสระต่อกัน ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวทางการค้า การไหลเวียนของเงินทุน และการเติบโตอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี และโลกาภิวัตน์ทางด้านเศรษฐกิจนี้แสดงถึงการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการตลาดที่ไร้พรมแดนและเป็นแนวโน้มที่เกิดขึ้นใหม่สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้โลกใบนี้ กล่าวได้ว่าการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของโลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจมีรากฐานมาจากการพัฒนา อย่างรวดเร็วในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งผลให้ระบบการตลาดทางเศรษฐกิจขยายตัวอย่างกว้างขวางไปทั่วโลก นอกจากนี้การเคลื่อนย้ายของแรงงานระหว่างประเทศก็เป็นอีกปัจจัย ที่ส่งผลให้เกิดการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของโลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจ

การพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจก็สามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งและการติดต่อสื่อสารส่งผลให้การค้าขายระหว่างประเทศทำได้ง่ายขึ้น ช่วยให้โลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจเป็นรูปธรรมมากขึ้น ตัวอย่างของโลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจ ที่เห็นเป็นรูปธรรม เช่น รถยนต์ฟอร์ดลิแมน (Lyman) ที่กระบวนการออกแบบเกิดขึ้นในประเทศเยอรมัน ในขณะที่ระบบเกียร์ผลิตในประเทศเกาหลี ระบบปั้มน้ำมันเชื้อเพลิงผลิตในประเทศสหรัฐอเมริกาและเครื่องยนต์ผลิตในประเทศออสเตรเลีย จะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ระบบเศรษฐกิจของโลกง่ายขึ้น ลดข้อจำกัดทางเศรษฐกิจเดิมที่เคยเกิดขึ้น เช่น ข้อจำกัดทางด้านระยะทาง เป็นต้น

ภายใต้กรอบการทำงานของ GATT และองค์การการค้าโลก (WTO) ผลักดันให้หลายๆ ประเทศลดทอนกำแพงภาษีเพื่อส่งผลให้เกิดการค้า การลงทุนระหว่างประเทศมากขึ้น อย่างไรก็ตามการส่งผ่านรูปแบบเศรษฐกิจจากรูปแบบที่มีการวางแผนจากส่วนกลางมาสู่ระบบเศรษฐกิจที่อิงตามความต้องการของตลาดในแต่ละพื้นที่มีส่วนทำให้การรวมตัวของเศรษฐกิจโลกมีรูปธรรมอย่างแท้จริง บริษัทข้ามชาติ (Multinational corporations: MNC) เป็นสื่อกลางหลักของระบบ โลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจ เนื่องจากบริษัทเหล่านี้จะวางแผนรูปแบบและกระบวนการผลิต รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรมนุษย์ในระดับโกลบอล โดยเน้นให้เกิดผลกำไรที่มากที่สุด และการขยายตัวของบริษัทข้ามชาติส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโลก

โลกาภิวัตน์ทางการเงินได้เกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็วที่สุดและเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของโลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจ กล่าวคือระบบการเงินระหว่างประเทศได้ตอบสนองต่อความต้องการ และกิจกรรมในการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ตัวอย่างที่เห็นภาพได้อย่างชัดเจน คือ ในปี ค.ศ. 1980 ตัวเลขปริมาณการลงทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์และพันธบัตรของประเทศมหาอำนาจที่พัฒนาแล้วมีเพียงแค่ 10% ของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ต่อมาในปี ค.ศ. 1955 ได้ขยายตัวมากกว่า 100% และ

ปริมาณเงินไหลเวียนรายวันเฉลี่ยของการแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศจาก 2 แส่นล้านเหรียญสหรัฐ ไปเป็น 1.2 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ

กระบวนการในการทาเกิดโลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจ ก็ถือได้ว่าเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางอุตสาหกรรม ภายใต้การพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการเพิ่มขึ้นของระดับรายได้ของประชากร โครงสร้างทางอุตสาหกรรมของทุก ๆ ประเทศก็เริ่มมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง ในเร็ว ๆ นี้ระบบเศรษฐกิจของประเทศตะวันตกที่พัฒนาแล้วได้ก้าวเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจทางความรู้ (Knowledge economy) อย่างสมบูรณ์ และยังได้เริ่มกระจายไปสู่ประเทศกำลังพัฒนาโลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจได้มีส่วนอย่างมากให้เกิดการแข่งขันของในตลาดโลกของผู้ประกอบการจากทั่วโลก เพื่อให้ได้มาซึ่งการเป็นผู้นำของตลาดและความสามารถในการแข่งขัน ผู้ประกอบการที่อยู่ในประเทศนั้นๆ เอง หรือผู้ประกอบการจากต่างประเทศต่างพยายามหาหนทางที่จะทำการควบรวมกิจการ (Merger) และซื้อกิจการ (Acquisition) เพื่อความได้เปรียบทางการค้าและการแข่งขันของตนเอง ตัวอย่างเช่น การซื้อกิจการของ Mannesmann โดย Vodaphone ประเทศที่พัฒนาแล้วได้มีบทบาทในการเป็นผู้นำในด้านการกำหนดกฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ สำหรับโลกาภิวัตน์ทางด้านเศรษฐกิจ ในปี ค.ศ. 1996 ปริมาณการส่งออกของประเทศเหล่านี้เท่ากับ 4,057 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็น 81.7% ของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศทั่วโลก ในปี ค.ศ. 1995 การลงทุนในต่างชาติของ 10 ประเทศ พัฒนาแล้ว รวมถึงประเทศกลุ่ม G7 (สวีเดน เนเธอร์แลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น และแคนาดา) มีมูลค่าสูงถึง 85.1% ของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศทั่วโลก การที่ประเทศพัฒนาแล้วมีบทบาทในด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ในด้านการค้า

การลงทุนระหว่างประเทศ แสดงให้เห็นถึงข้อได้เปรียบทางการค้า การลงทุนที่พวกเขาต้องการจะได้รับจากประเทศคู่ค้าและในขณะที่เดียวกันอาจกล่าวได้ว่าผู้ที่ได้ประโยชน์สูงสุดของโลกาภิวัตน์ทางด้านเศรษฐกิจนี้คือกลุ่มประเทศเหล่านั้นนั่นเอง

แนวคิดตลาดหุ้นในยุคโลกาภิวัตน์และการรวมตัวกันของตลาดหุ้น (Globalization and consolidation of stock markets)

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันที่ทำให้ระบบการซื้อขายหุ้นสามารถทำได้ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยเทรดเดอร์หรือนักลงทุนเพียงแค่ติดตามการเคลื่อนไหวตลาดหุ้นและซื้อขายผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตที่ได้เชื่อมต่อกับนักลงทุนทั่วโลก หรือกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าเป็นยุค โลกไร้พรมแดนของตลาดหุ้นที่นักลงทุนทั่วโลกสามารถซื้อขายหุ้นได้ โดยตลาดหุ้นต้องหาวิธีหรือกลไกการซื้อขายหุ้นที่มีประสิทธิภาพสูงสุดและต้นทุนในการซื้อขายต่ำที่สุด โดยต้องอาศัยความร่วมมือของตลาดหุ้นทั่วโลก นั่นคือตลาดหุ้นต้องสามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนตลอด 24 ชั่วโมงและสร้างเครื่องมือที่อำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างชนิดกันได้ และท้ายที่สุดเมื่อบริษัทมหาชนต้องการที่จะระดมทุนก็จะสามารถทำได้ง่ายภายใต้ตลาดไร้พรมแดน ด้วยแรงกดดันที่ได้

กล่าวไปในข้างต้นทำให้เกิดแนวโน้มที่จะทำให้เกิดตลาดหุ้นทั่วโลก มีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกัน และอาจรวมตัวกลายเป็นตลาดเดียวในที่สุด ในทศวรรษที่ผ่านมาการยุบรวมของตลาดหุ้นเกิดขึ้นในระดับท้องถิ่นในตลาดหุ้นที่มีการดำเนินการเหมือนกัน เช่น ในสหรัฐอเมริกา NYSE รวมตัวกับ Archipelago ECN ในปี ค.ศ. 2008 หรือ NASDAQ เข้าซื้อ Instinet ในปี ค.ศ. 2005 และซื้อตลาดหุ้น Boston ในปี ค.ศ. 2007 ไม่ต่างจากในทวีปยุโรป ที่ Euronext เกิดขึ้นจากการรวมตัวของตลาดหุ้นปารีส บริษัทเซส ลิซบอน อัมส์สเตอร์ดัม และต่อมาไม่นานก็ได้ซื้อตลาดอนุพันธ์ Liffe ในลอนดอน หลังจากนั้น NYSE group และ Euronext ได้ควบรวมกันในปี ค.ศ. 2007 กลายเป็น NYSE Euronext นอกจากนี้กลุ่ม NYSE ยังได้ถือหุ้น 5% ในตลาดหุ้นอินเดีย และยังได้ทำความตกลงร่วมกันกับตลาดหุ้นโตเกียว ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2006 NASDAQ ได้ยื่นข้อเสนอเข้าซื้อตลาดหุ้นลอนดอนแต่ข้อเสนอนี้ได้ถูกปฏิเสธไป อย่างไรก็ตาม NASDAQ ก็ไม่ลดละความพยายามและได้เข้ามาถือหุ้นในตลาดฝั่งทวีปยุโรปในปี ค.ศ. 2007 โดยได้ร่วมมือกับตลาดหุ้น Borse Dubai เข้าซื้อตลาดหุ้น OMX Swedish exchange

แนวคิดกระบวนการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ (Securities investment process)

การลงทุนคือ การเลือกถือครองสินทรัพย์ที่อาจเป็นสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงหรือปราศจากความเสี่ยง และการออมในแนวคิดนี้คือการลงทุนในสินทรัพย์ที่ปลอดภัยหรือปราศจากความเสี่ยง เช่น การฝากเงินไว้กับธนาคารที่เชื่อถือได้

กลุ่มหลักทรัพย์ หรือพอร์ต โพลีโอ (Portfolio) ของนักลงทุนแต่ละคนจะบ่งบอกถึง ความชื่นชอบในหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน เมื่อนักลงทุนได้สร้างพอร์ต โพลีโอของตัวเองขึ้นแล้ว ถือได้ว่าพอร์ต โพลีโอคือสินทรัพย์ และสินทรัพย์นี้จะเกิดความเคลื่อนไหวโดยการขายหลักทรัพย์ ที่ถือครองอยู่ หรือการซื้อหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น เมื่อต้องการขยายขนาดพอร์ต โพลีโอ นักลงทุนก็จะทำการเพิ่มเงินทุนสำหรับซื้อหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามการขายหลักทรัพย์ออกไปก็เป็น การลดขนาดของพอร์ต โพลีโอ ของตนเองลงเช่นกัน

ก่อนที่นักลงทุนจะตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ จะต้องเกิดกระบวนการเลือกสินทรัพย์ที่ต้องการลงทุน (Asset allocation) โดยสินทรัพย์อาจอยู่ในรูปแบบหลักทรัพย์ ทองคำ อสังหาริมทรัพย์ เมื่อนักลงทุนตัดสินใจที่จะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์แล้ว กระบวนการต่อมาคือการเลือกประเภทหลักทรัพย์ (Security selection) กลุ่มอุตสาหกรรม และหลักทรัพย์รายตัว จนกระทั่งได้หลักทรัพย์ ที่ต้องการ การสร้างพอร์ต โพลีโอ แบบบนลงล่าง (Top-down portfolio) เริ่มต้นจากการการเลือกประเภทของหลักทรัพย์ เช่น นาย ก มีเงินฝากในธนาคารต้องการตัดสินใจในสัดส่วนของเงิน ที่ต้องการนำไปลงทุน และสัดส่วนที่ต้องการลงทุนในสินทรัพย์แต่ละประเภท โดยอาศัยการตัดสินใจจะขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ และความเสี่ยงที่สามารถรับได้ จากนั้นจะทำการเลือกประเภทของหลักทรัพย์ และหลักทรัพย์รายตัวเป็นขั้นตอนสุดท้าย

แนวคิดการลงทุนในหุ้นสามัญ

การลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์เป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่ได้รับความนิยมจากนักลงทุน โดยการลงทุนซื้อหุ้นของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ มีผลให้ผู้ถือหน่วยลงทุน (ถือหุ้น) มีส่วนร่วมเป็นจางของในบริษัทนั้น ๆ ตามสัดส่วนของหุ้นที่ถือและผู้ถือหุ้นหรือผู้ลงทุนจะได้รับผลประโยชน์ถ้าหากบริษัทที่ถือหุ้นอยู่มีผลประกอบการที่ดีหรือมีศักยภาพทางธุรกิจ ทำให้หุ้นของบริษัทมีความน่าสนใจในการลงทุน เมื่อมีความต้องการจากนักลงทุน ราคาหุ้นย่อมปรับตัวสูงขึ้น ทำให้เป็นโอกาสที่ผู้ถือหุ้นเดิมสามารถทำกำไรจากผลต่างของราคาขายที่สูงขึ้นได้ และนอกจากนี้อาจมีโอกาสดำเนินการได้รับผลตอบแทนในรูปแบบปันผลซึ่งอาจอยู่ในรูปเงินปันผล หรือหุ้นปันผลได้ เมื่อพิจารณาถึงสภาพคล่องของการลงทุนในรูปแบบหุ้น หุ้นที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เป็นทรัพย์สินที่มีสภาพคล่องสูงกว่าทรัพย์สินถาวรอื่น ๆ เช่น บ้านหรือที่ดิน เนื่องจากหุ้นมีตลาดหลักทรัพย์เป็นแหล่งกลางสำหรับการซื้อขาย ทำให้ผู้ลงทุนสามารถซื้อขายหุ้นหรือเปลี่ยนมือการถือหุ้นได้โดยสะดวกและคล่องตัว โดยผู้ลงทุนไม่จำเป็นต้องรู้จักกับผู้ที่ต้องการจะซื้อหรือจะขายหุ้นด้วย สิ่งสำคัญในการตกลงกันระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายคือราคาที่ทั้งสองฝ่ายพึงพอใจ และมีการส่งมอบค่าหุ้นและโอนความเป็นเจ้าของหุ้นตรงตามเวลาที่กำหนด (จิรัตน์ สังข์แก้ว, 2552)

ความเสี่ยงของการลงทุน

ความเสี่ยงของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แบ่งเป็น 2 แบบ ดังนี้

1. ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (Unsystematic risk, Unique risk or Diversifiable risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากลักษณะเฉพาะของกิจการใดกิจการหนึ่ง หรืออุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่ง เช่น โครงสร้างทางการเงินของกิจการ ความสามารถของผู้บริหาร หรือภาพพจน์ของบริษัท
2. ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic risk, Market risk or Non diversifiable risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการที่ปัจจัยหนึ่ง สามารถส่งผลกระทบต่อทุกหลักทรัพย์ในตลาด เช่น การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันในตลาดโลก ภัยธรรมชาติ หรือนโยบายทางการเงินที่รัฐบาลประกาศใช้

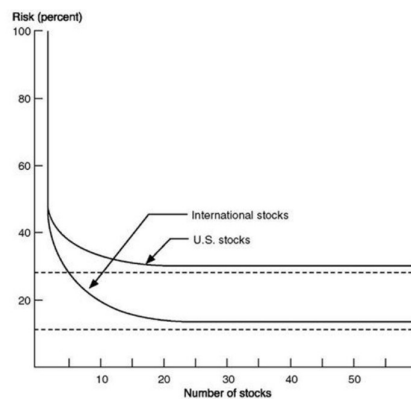
การกระจายความเสี่ยงโดยการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ระหว่างประเทศ (International portfolio diversification)

ปัจจุบันนี้การลงทุนระหว่างประเทศมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น เนื่องมาจากการพัฒนาระบบตลาดการเงินทั่วโลกที่มีความเชื่อมโยงกันมากขึ้น และบางประเทศได้มีการลดหรือผ่อนปรนมาตรการในการควบคุมการลงทุนในประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกให้นักลงทุน โดยเฉพาะนักลงทุนต่างชาติให้สามารถเข้ามาลงทุนในประเทศของตนได้มากขึ้น การลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ระหว่างประเทศเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่นักลงทุนเลือกใช้สำหรับการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน เนื่องจากพบว่ากลุ่มหลักทรัพย์ระหว่างประเทศ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ค่อนข้างต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับ

การลงทุนในหลักทรัพย์ในประเทศหรือในท้องถิ่นเพียงอย่างเดียว สาเหตุหลัก 4 ประการที่ทำให้เกิดความแตกต่างมีดังนี้

1. การดำเนินนโยบายการเงินการคลังของแต่ละประเทศมีความเป็นเอกเทศกัน
2. สกุลเงินที่ใช้ในแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน
3. ทรัพยากรธรรมชาติของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน
4. เทคโนโลยีและความหลากหลายของภาคอุตสาหกรรมในแต่ละประเทศ มีความแตกต่างกัน

ทั้งนี้ยังพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของหลักทรัพย์ต่างประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกันหรือใกล้เคียงกันจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นไปในเชิงบวก ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของหลักทรัพย์ต่างประเทศที่อยู่ต่างภูมิภาคกัน หรือใกล้เคียงกันจะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นไปในเชิงลบ หรือสามารถอธิบายได้ว่าเศรษฐกิจของประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน จะมีความสัมพันธ์กันมากกว่าเศรษฐกิจที่อยู่ต่างภูมิภาคกัน ซึ่งจะเรียกว่าเกิด Regional effect ดังนั้นการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ระหว่างประเทศสามารถลดความเสี่ยงในการลงทุนได้ มากกว่าการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ในท้องถิ่นเพียงอย่างเดียว

ภาพที่ 2-1 การเปรียบเทียบความเสี่ยงในการลงทุนระหว่างการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์

ในตลาดหลักทรัพย์สหรัฐอเมริกา กับกลุ่มหลักทรัพย์ระหว่างประเทศ (Solnik, 1974)

จากภาพที่ 2-1 อธิบายได้ว่าความเสี่ยงจะลดลงไปมากเมื่อมีการกระจายการลงทุนไปยังกลุ่มหลักทรัพย์ระหว่างประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์สหรัฐอเมริกาเพียงอย่างเดียว เนื่องจากเกิดการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงบางส่วนจากความเสี่ยงที่เป็นระบบเมื่อพิจารณาแค่ในระดับท้องถิ่น ได้เปลี่ยนเป็นความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบเมื่อพิจารณาในระดับระหว่างประเทศ ดังนั้นจึงสามารถกำจัดความเสี่ยงนี้ออกไปได้ เช่น ระบบอัตราแลกเปลี่ยนทางการเงิน นโยบายการเงินการคลัง ทรัพยากรธรรมชาติ ที่เคยเป็นข้อจำกัดหรือความเสี่ยงที่เป็นระบบเมื่อพิจารณาในระดับท้องถิ่น แต่เมื่อพิจารณาในระดับระหว่างประเทศปัจจัยเหล่านี้ได้กลายเป็นความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบไป

ดัชนีราคาหุ้น และการเปรียบเทียบ

ดัชนีราคาหุ้น ความหมายและวิธีการคำนวณ

ดัชนีราคาหุ้น (Price index) เป็นดัชนีชี้วัดสภาพทั่วไปของตลาดหลักทรัพย์ ถ้าในกรณี ที่ตลาดหลักทรัพย์อยู่ในสถานะที่ดี ดัชนีราคาหุ้นก็จะมีทิศทางที่เพิ่มสูงขึ้น แต่ในทางกลับกัน ถ้าตลาดหลักทรัพย์อยู่ในสถานะที่ไม่ค่อยดีหรือซบเซา ดัชนีราคาหุ้นก็จะมีทิศทางที่ลดต่ำลง การคำนวณดัชนีราคาหุ้นมี 2 วิธี คือ

1. วิธีถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักทางเลขคณิตจากราคาซื้อขายในขณะปัจจุบัน
2. วิธีถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักทางเลขคณิตด้วยมูลค่าเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าหุ้นรวม ในขณะนั้น

กับมูลค่าหุ้นรวมของปีฐาน

การคำนวณดัชนีราคาหุ้นด้วยวิธีถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักทางเลขคณิตจากราคาซื้อขายในขณะปัจจุบัน

เป็นการนาราคาปิดของหุ้นทุกหุ้นมารวมกันหารด้วยตัวหารที่ได้มีการปรับแต่งค่าตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ดัชนีราคาหุ้นแบบนี้จะใช้ในการคำนวณดัชนีราคาหุ้นดาว โจนส์ (Dow Jones industrial average: DJIA) มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{Price index}_t = \frac{\sum_{i=0}^n P_{it}}{D_{adj}} \quad (1)$$

Price index_t คือ ดัชนีราคาหุ้น ณ เวลา t

P_{it} คือ ราคาปิดของหุ้นทุกหุ้นมารวมกัน

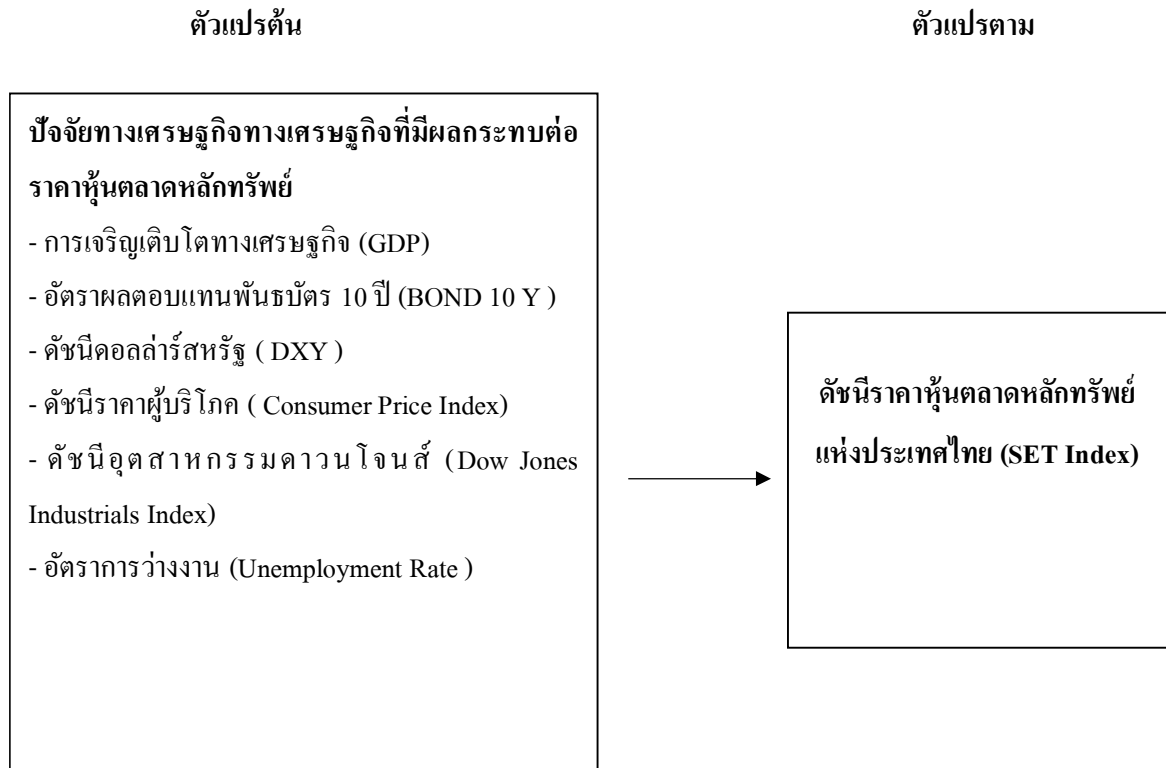
D_{adj} คือ ตัวหารที่ได้มีการปรับแต่งค่าตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

การคำนวณดัชนีราคาหุ้นด้วยวิธีถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักทางเลขคณิตด้วยมูลค่าเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าหุ้นรวมในขณะนั้นกับมูลค่าหุ้นรวมของปีฐาน เป็นการคำนวณ โดยการใช้ผลรวมของราคาปิดของหุ้นแต่ละตัว ณ วันนั้นๆ คูณด้วยจำนวนหุ้นซื้อขายของหุ้นแต่ละตัว หารด้วยผลรวมของราคาปิดของหุ้นแต่ละตัว ณ วันที่ใช้เป็น วันฐาน คูณด้วยจำนวนหุ้นซื้อขายของหุ้นแต่ละตัว ณ วันที่ใช้เป็นวันฐาน โดยดัชนีที่สำคัญที่ใช้วิธีการคำนวณแบบนี้คือ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) ดัชนี NASDAQ ดัชนี ฮั่งเส็ง (Hangseng) ดัชนีตลาดหลักทรัพย์เซี่ยงไฮ้ (SSE) ดัชนีตลาดหลักทรัพย์เซินเจิ้น (SZSE) เป็นต้น

$$\text{Price index}_t = \frac{\sum P_t Q_t}{\sum P_0 Q_0} \times \text{Beginning index value (100)} \quad (2)$$

Price index _t	คือ ดัชนีราคาหุ้น ณ วันนั้น ๆ
P_t	คือ ราคาปิดของหุ้นแต่ละตัว ณ วันนั้น ๆ
Q_t	คือ จำนวนหุ้นซื้อขายของหุ้นแต่ละตัว ณ วันนั้น ๆ
P_0	คือ ราคาปิดของหุ้นแต่ละตัว ณ ที่ใช้เป็นวันฐาน
Q_0	คือ จำนวนหุ้นซื้อขายของหุ้นแต่ละตัว ณ วันฐาน

7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)
2. เพื่อทราบว่าปัจจัยใดบ้าง มีผลต่อราคาดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์

9. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลขั้นทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการเก็บข้อมูลเป็นรายไตรมาส เพื่อใช้ในการประมวลผล ทั้งนี้ช่วงเวลาที่ใช้ในการศึกษา เริ่มจากช่วงเดือนมกราคม พ.ศ.2554 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2563 โดยเก็บข้อมูลจากตารางที่ 1 แหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์

Web Address	หน่วยงาน	ข้อมูล
www.bot.or.th	ธนาคารแห่งประเทศไทย	- อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)
www.setsmart.com	Set Smart	- ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย (SET Index)
www.investing.com	Investing.com	- ดัชนี อุตสาหกรรมดาวน์โจนส์ (Dow Jones Industrials Index) - ดัชนีดอลลาร์สหรัฐ (DXY) - อัตราผลตอบแทนพันธบัตร 10 ปี (BOND 10 Y)
www.indexpr.moc.go.th	กระทรวงพาณิชย์	- ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index)
www.nesdc.go.th	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติ	- การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP)

10. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การประมวลผลข้อมูล ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ก่อนนำไปวิเคราะห์ โดยการคัดเลือกตัวอย่าง (Observation) ที่สามารถใช้วิเคราะห์ได้ โดยตัวอย่างที่จะวิเคราะห์มีตัวแปรที่สมบูรณ์ครบถ้วน และในแต่ละตัวแปรจะต้องไม่มีความผิดพลาด หายไปของข้อมูล เนื่องจากถ้าหากใช้แบบจำลองที่ต้องการตัวแปรที่มีค่าเป็นศูนย์จะไม่สามารถทำได้
2. เมื่อตรวจสอบข้อมูลเสร็จแล้ว จึงทำการป้อนข้อมูลในคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมทดสอบทางสถิติ ต่อไป
3. ดำเนินการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Multiple Regression Analysis และเทคนิคการเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการความถดถอย

11. สมมติฐานในการศึกษา

สมมติฐานปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กำหนดสมมติฐานการศึกษา แยกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP) มีผลกระทบในทิศทางเดียวกัน (+) กับดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. อัตราผลตอบแทนพันธบัตร 10 ปี (BOND 10 Y) มีผลกระทบในทิศทางเดียวกัน (+) กับดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. ดัชนีดอลลาร์สหรัฐ (DXY) มีผลกระทบในทิศทางตรงกันข้าม (-) กับดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
4. ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index) มีผลกระทบในทิศทางเดียวกัน (+) กับดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
5. ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ (Dow Jones Industrials Index) มีผลกระทบในทิศทางเดียวกัน (+) กับดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
6. อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate) มีผลกระทบในทิศทางตรงกันข้าม (-) กับดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 2 สรุปสมมติฐานปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ลำดับ	ตัวแปร	สัญลักษณ์	ทิศทางความสัมพันธ์
1	การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	GDP	+
2	อัตราผลตอบแทนพันธบัตร 10 ปี	BOND 10 Y	+
3	ดัชนีดอลลาร์สหรัฐ (DXY)	DXY	-
4	ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index)	CPI	+
5	ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ (Dow Jones Industrials Index)	DJI	+
6	อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)	UR	-

12. ผลการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรอิสระต่างๆ สามารถอธิบายถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ร้อยละ 64.40 อีกร้อยละ 35.60 เกิดจากปัจจัยอื่น โดยตัวแปรอิสระมีค่านัยสำคัญที่ 0.05 ได้แก่ อัตราผลตอบแทนพันธบัตร 10 ปี (BOND 10 Y) และดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ (DJ) ตัวแปรที่ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ คือ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP) ดัชนีดอลลาร์สหรัฐ (DXY) ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) อัตราการว่างงาน (UR) ซึ่งจากการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์แต่ละตัวของตัวแปร สามารถอธิบายได้ ดังนี้

อัตราผลตอบแทนพันธบัตร 10 ปี (BOND 10 Y) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 3.382 สามารถอธิบายได้ว่า หากการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนพันธบัตร 10 ปี (BOND 10 Y) เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย จะทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET) 3.382 หน่วย ในทิศทางเดียวกัน

ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ (DJ) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 4.022 สามารถอธิบายได้ว่า หากการเปลี่ยนแปลงของดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ (DJ) เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย จะทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET) 4.022 หน่วยในทิศทางเดียวกัน

13. อ้างอิง

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2561). ผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนต่อเศรษฐกิจไทย. ค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2564,

จาก https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/MonetPolicyCommittee/MPR/BOX_MPR/BOX_MPR_22561_2.pdf

พรทิพย์ กองชุน. (2021). เติมน้ำออกแบบนโยบาย “หลักประกัน โอกาสทางการศึกษา” กับ พรทิพย์ กองชุน

COO แห่ง Jitta สตาร์ทอัพด้านการลงทุน. <https://www.eef.or.th/article-educational-opportunity-guarantee-101221/> ค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2564,

สมยศ กิตติสุขเจริญ. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงรายวันของดัชนีราคาหลักทรัพย์ SET50. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2546). ความรู้การลงทุน. https://www.set.or.th/education/thstart/start_start_3_5.pdf. ค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2564.

เพชร ชุมทรัพย์. (2538). หลักการบริหารการเงิน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พวงเพชร ภูษี. (2559). ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อดัชนีราคาหมวดพลังงานและสาธารณูปโภคในตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

สุภาพร ยันศิริศิริชัย. (2561). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้า

อุปโภคบริโภค. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

พงศธร จันทรประทัก (2563). อิทธิพลทางเศรษฐกิจต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษา

หลักทรัพย์หมวดขนส่งและโลจิสติกส์. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

พิมพ์วิภา สุขชัยบัวทอง. (2561). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อดัชนีหลักทรัพย์ SET50

นันทินี ธนาสิริวงษ์. (2560). เรื่อง ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ลงทุน

รายย่อยในประเทศผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ธนชัย วุฒิเกียรติ. (2561). ปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ในตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ณัฐวดี แซ่อึ้ง. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงดัชนี FTSE SET Large Cap. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ธีรศักดิ์ ทรัพย์วิโรบล (2561). ปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J. & Anderson, R. E. (2010). Multivariate Data Analysis (7th ed.).

Upper

Saddle River, NJ: Prentice Hall

Jack Hirshleifer, & Glazer. (2005). Price Theory and Applications. Cambridge University Press

Solnik, B. (1974). Why not diversify internationally rather than domestically? Financial Analysis

Journal, 7, 19-27